Interactie tussen huisarts/sportarts en sportkinesitherapeut: op welke manier kan deze de kwaliteit van patiëntenzorg ondermijnen/bevorderen?

Haio: Last Matthias , U.G.
Promotor: Vanden Bossche Luc , U.G.
Praktijkopleider: Delescen Marianne , LOOTENS Tom , MASSAER Bart , Naert Jasper , PIETERS Els , VAN SASSENBROECK Diederik

Context: Hoewel het belang van een goede samenwerking tussen huisarts en kinesitherapeut meermaals bewezen is, blijkt uit ervaringen en de literatuur dat er nog steeds tekortkomingen zijn in de praktische implementatie ervan. Wat opvalt is dat eerdere studies voornamelijk focussen op de soorten pathologie en klinische uitkomsten na een kinesitherapeutische behandeling. Over de verwachtingen en percepties van de samenwerking is er weinig evidentie voorhanden. Met dit kwalitatief onderzoek willen we achterhalen hoe de samenwerking op dit moment wordt ervaren in Vlaanderen en zoeken we methodes om deze interactie en samenwerking te verbeteren. Kortom hopen we met deze thesis de pijnpunten in de samenwerking bloot te leggen en zullen we proberen een gemeenschappelijk sjabloon uit te werken voor een optimale interdisciplinaire informatieoverdracht.

Onderzoeksvraag: Hoe wordt de interactie tussen huisartsen en kinesitherapeuten ervaren en op welke manier kan deze verbeterd worden om zo de patiëntenzorg te bevorderen?

Methode: In deze studie werden in totaal 15 huisartsen en 15 kinesitherapeuten verspreid over Oost- en West-Vlaanderen telefonisch gecontacteerd voor deelname aan dit onderzoek. Deze werden at random geselecteerd op basis van hun locatie nabij onze werkplaats of op aanraden van onze promotor Prof. Dr. Luc Vanden Bossche. Door middel van een zelf opgemaakte vragenlijst werd bij de deelnemers gepeild naar hun ervaringen in en visie op de onderlinge samenwerking. Na het verkrijgen van de gegevens, werd een databestand aangemaakt in SPSS 29. Bij de verwerking van de gegevens werden alle zaken die konden leiden tot persoonsidentificatie verwijderd. De descriptieve statistiek werd geanalyseerd aan de hand van frequentietabellen en histogrammen.

Resultaten: In deze studie vulden 15 huisartsen en 15 kinesitherapeuten de enquête in. Over de huidige ervaringen omtrent samenwerking heerst over het algemeen wel een grote tevredenheid maar toch worden enkele verbeterpunten aangebracht zoals communicatie en kennis over elkaars domein. Wat de wederzijdse verwachtingen betreft, blijken hierin wel belangrijke discrepanties voor te komen die kunnen zorgen voor frustraties. Qua taakverdeling valt op dat huisartsen nog steeds een centrale rol willen opnemen in de zorg en dat kinesitherapeuten meer neigen naar een gemeenschappelijke besluitvorming. Mogelijke verbeterpunten betreffen duidelijke, gestandaardiseerde en regelmatige communicatie, wederzijds respect tussen disciplines en digitalisering van de administratie en de uitwisseling van medische gegevens. De uitwerking van een universeel sjabloon wordt positief onthaald als het snel en makkelijk kan worden ingevuld.

Conclusie: Over het algemeen geldt er een grote tevredenheid over de onderlinge samenwerking maar toch hebben we in dit onderzoek enkele pijnpunten kunnen aantonen die de praktische uitvoering bemoeilijken.